

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 6.2.2012 — Julkisoikeudellinen yhteisö BKK Mobil Oil v. Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V.

(Asia C-59/12)

(2012/C 138/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Julkisoikeudellinen yhteisö BKK Mobil Oil

Vastapuoli: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohtaa yhdessä 2 artiklan d alakohdan kanssa tulkittava siten, että elinkeinonharjoittajan toimen — joka koostuu yrityksen kaupallisesta menettelystä kuluttajia kohtaan — voi muodostaa myös se, että lakisääteinen sairaskassa antaa jäsenilleen (harhaanjohtavia) tietoja siitä, mitä haittoja jäsenille aiheutuu siitä, että he siirtyvät toiseen lakisääteiseen sairaskassaan?

⁽¹⁾ Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL L 149, s. 22)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Espanja) on esittänyt 16.2.2012 — Transportes Jordi Besora, S.L. v. Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) ja Generalitat de Catalunya

(Asia C-82/12)

(2012/C 138/03)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Transportes Jordi Besora, S.L.

Vastapuolet: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) ja Generalitat de Catalunya

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohtaa ja erityisesti vaatimusta veron erityistarkoituksesta:
 - a) tulkittava niin, että niissä asetetaan edellytykseksi se, ettei kyseistä tavoitetta onnistuta saavuttamaan muulla yhdenmukaistetulla verolla?
 - b) niin, että kyseessä on yksinomaan julkistaloudellinen tavoite silloin, kun vero on otettu käyttöön yhtä aikaa, kun jokin toimivalta on siirretty itsehallintoalueille, joille puolestaan on luovutettu verotuotto, jotta katettaisiin osittain siirretyn toimivallan aiheuttamat kustannukset, mikä mahdollistaa eri verokantojen vahvistamisen kunkin itsehallintoalueen alueen mukaan?

- c) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko erityistarkoituksen käsitettä tulkittava niin, että kyseisen tavoitteen on oltava yksinomainen, vai päinvastoin niin, että se antaa mahdollisuuden saavuttaa useita erilaisia tavoitteita, joista yhtenä voi olla yksinomaan julkistaloudellinen tavoite, jolla pyritään saamaan rahoitus tietyn toimivallan käytölle?
- d) Jos edelliseen kysymykseen vastataan niin, että hyväksytään useiden tavoitteiden saavuttaminen, kuinka merkittävä tietyn tavoitteen on unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan oltava veron erityistarkoitusta koskevan vaatimuksen täyttymiseksi direktiivin 92/12 3 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa, ja millä perustella pääasiallinen ja liitännäinen tavoite erotetaan toisistaan?
- 2) Ovatko valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun direktiivin 92/12/ETY 3 artiklan 2 kohta ja erityisesti edellytys, jonka mukaan näiden verojen kannossa on noudatettava valmistevero- ja arvonlisäverosaatavan syntymistä koskevia verotussääntöjä:
- a) esteenä yhdenmukaistamattomalle välilliselle verolle (kuten IVMDH-vero), jonka osalta verosaatava syntyy silloin, kun polttoaine myydään vähittäiskaupassa loppukuluttajalle, toisin kuin yhdenmukaistetun veron verosaatava (kivennäisöljyveron, jonka verosaatava syntyy, kun tuotteet poistuvat viimeisestä verottomasta varastosta) tai arvonlisäverosaatava (joka siitä huolimatta, että sekin syntyy vähittäiskaupan viimeisessä vaiheessa, kuitenkin tulee maksettavaksi jokaisessa tuotanto- ja jakeluportaassa), koska se ei ole — kuten asiassa EKW ja Wein & Co annetussa tuomiossa ⁽¹⁾ todetaan (47 kohta) — kummankaan yhteisön lainsäädännössä säädetyn verotustekniikan systematiikan mukainen?
- b) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko näitä tulkittava siten, että mainittu verosääntöjen noudattamista koskeva edellytys täyttyy — ilman että verojen tarvitsee sopia yhteen verosaatavan syntymisen osalta — pelkästään sillä perusteella, että yhdenmukaistamaton välillinen vero (tässä tapauksessa IVMDH-vero) ei vaikuta — siinä mielessä, että se ei estä tai vaikeuta — valmistevero- tai arvonlisäverosaatavan tavanomaiseen syntymiseen?

⁽¹⁾ EYVL L 76, s. 1.

⁽²⁾ Asia C-437/97, EKW ja Wein & Co., tuomio 9.3.2000 (Kok., s. I-1157).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 20.2.2012 — Adzo Domenyo Alopka, Jarel Mondoulou ja Eja Mondoulou v. Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Asia C-86/12)

(2012/C 138/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Adzo Domenyo Alopka, Jarel Mondoulou ja Eja Mondoulou

Vastapuoli: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko SEUT 20 artiklaa — ja tarvittaessa samanaikaisesti perusoikeuskirjan 20, 21, 24, 33 ja 34 artiklaa, kun yhtä tai useampaa niistä tarkastellaan erikseen tai yhdessä — tulkittava siten, että se estää jäsenvaltiota yhtäältä epäämästä kolmannen valtion kansalaiselta, joka vastaa yksin sellaisten pienten lastensa huollosta, jotka ovat unionin kansalaisia, oleskelun viimeksi mainittujen asuinjäsenvaltiossa, jossa nämä ovat asuneet yhdessä hänen kanssaan syntymästään lähtien, vaikkei heillä olekaan kyseisen jäsenvaltion kansalaisuutta, ja toisaalta epäämästä mainitulta kolmannen valtion kansalaiselta oleskeluoikeutta osoittavan asiakirjan tai myöhemmin työluvan?

Onko tällaisia päätöksiä pidettävä sellaisina, että niiden johdosta kyseiset lapset eivät tosiasiaa voi käyttää pääosaa unionin kansalaisen asemaan liittyvistä oikeuksistaan asuinvaltiossaan, jossa he ovat varttuneet syntymästään lähtien, myöskään siinä nimenomaisessa tilanteessa, jossa heidän suoraan takenevassa polvessa oleva sukulaisensa, jonka kanssa he eivät missään vaiheessa ole eläneet yhteistä perhe-elämää, asuu toisessa unionin jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 20.2.2012 — Kreshnik Ymeraga, Kasim Ymeraga, Afijete Ymeraga-Tafarshiku, Kushtrim Ymeraga ja Labinot Ymeraga v. Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Asia C-87/12)

(2012/C 138/05)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative